

Внезапно Тоню] Карарски пак заудря по масата.

Втурнаха се момчетата.

— Вино, вино! — завика той, но малко по-спокоен. — А бе вие съвсем ни забравихте. Гювеч без вино може ли?

III

Келнерите бързо донесоха приготвеното изстудено вино и наляха чашите:

— А! Браво! Виното е чудесно.

— То ще допече гювеча.

Още по чашка. . . Лошото настроение изчезна като по магия. Добрите приятели почнаха да се шегуват, да се смеят, и даже за жени да приказват. Но тяхната краста беше политиката. Политиката и виното са много добри приятели. Едното е принципъ, другото идея.

Тоню Карарски пак взе думата.

— Както щете, господа, но нашата България е благословена страна. Пийте и вижте, какъв еликсир се ражда, не е ли така?

Той говореше разположен, мек, благ, просветен.

— Чудо, чудо! — казаха другите и вдигаха чашите.

— За твое здраве, Карарски.

Карарски взе чашата.

— Да живее България, господа — хубава демократична България! Както щете, господа,